

Panoramic muzical

● **Premieră la Operă:** Olandezul zburător. Să anunțe ca relansarea creației wagneriene pe prima noastră scenă lirică? Spectacolul nu strălucește, din păcate, prin cine știe ce virtuți dramatice (tocmai la Wagner?!). E în scenă prea multă convenție, sînt prea multe poze din arsenalul bel-canto-ului pentru ca misterul să se poată înfățișa. Unde e grandiozitatea, atmosfera vibrant-romantică, misterul, sugestia tulburătoare a senzualității? Ude sînt imaginile transfigurate, expresive ale celor trei valori-remedii propuse de Wagner, vizionarul, pentru o lume bolnavă: iubirea, suferința și renunțarea? Așa se face că Wagner a rămas exclusiv pe scena muzicii. Dar muzica o trădătoare și bagheta unui veritabil muzician cum e Constantin Bugeanu nu reușește totuși să stăpînească o orchestra cam neastîmpărată (suflători fiind „capii răutăților“ iar coardele „sunînd“ prea stins).

Există, din fericire, interpreții și corul. Nicolae Florici realizează momente de reală frumusețe și expresivitate într-o concepție a rolului titular care subliniază cumplitul zbucium sufletesc. Meritul său e cu atât mai mare cu cît bas-bariton fiind, abordează cu curaj și se luptă cu dificultățile acestui rol pentru bariton curat. Din cealaltă garnitură se remarcă vizuina mai dramatică, asupra aceluiași rol al olandezului blestemat să plutească pe mări, propusă de Octav Enigărescu, într-o nouă mare creație a îndelungatei sale cariere. Interpretare muzicală profundă, modernă, expresivă — voce ajunsă la apogeu.

Corul, format și condus de Stelian Olariu — din nou la îndîltime.

Scenografia lui Ion Clapan deservește în cel mai înalt grad spectacolul: lipsă de stil (actul al II-lea are un cadru de... operetă) de justă proporționalitate, de autenticitate.

● **Mai jos, pe Dîmbovița, altă scenă muzicală: Opereta.** După un fiasco evisatotal cu „musicalul“ Mătușa mea, Faustina, festelită de critici și aproape ignorată de public, se întrevede un succes răsunător cu Oklahoma, musical în repetiție — un text (tradus de Alecu Popovici) și o muzică care au părăsit victorioase Broadway-ul într-un euceritor marș prin lume, pe ecrane și pe scene. Regizor a fost chemat și angajat un specialist al genului, bine antrenat în materia la Opera din Iași, George Zaharescu; scenograful — Hristofenia Cazacu; coregrafia — Mihaela Atanasiu.

În primele rînduri, divele teatrului: Adriana Codreanu, Constanța Cîmpeanu, Vally Niculescu, Mireille Constantinescu, Daniela Voicu, Marica Munteanu. Nu-i greu de ghicit urmarea... Ne vom duce iar pe Splai, să ne spălăm păcatele de „killeri“ de opere. Musai. La pupitrul — Liviu Cavassi și Mircea Popescu.

● **De la Operetă pînă la „Tănase“... doi pași.** Pe Calea Victoriei, pe sens interzis. Aici, la concurență, seară de seară, la Savoy-Boema iar la „74“. Vino să ne vezi diseară. Ne vom duce s-o vedem pe Lucia Boga, tinăvă și talentată actriță dramatică, laureată, îmi pare, și a unui concurs, ne vom duce s-o vedem cînd teatrul care a răpit-o (lăudabil) îi va da un rol pe măsura ei. Ne vom duce și mai des la „Tănase“ cînd teatrul va avea condiție coregrafică, căci corpul său de bolet, alături, pe mina lui Danovschi, făcînd minuni, a ajuns a fi „de minune“ pe mișurile a vreo doi, trei, se știu ei, „coregrași“.

Seara, deci, spectacole, zădărită repetiții. Se repetă Sczațipardon-bonsoir de Mihai Maximilian și Vasile Veselovschi. Revistă de mare montare cu... dar www.cimec.ro nu vi-i

spun. Secret! Prea v-ați obișnuit să veniți la revistă numai pentru Margareta, Anda, Anca, Mihaela, Marina și altele, flori cît șchioapa pe așii. Mai veniți și pentru autori!

● **Teatrul frate (mai mic) al lui „Tănase“ e „Ion Vasilescu“ (secția de revistă).** Trupă modestă, dar încăpățînată, revista din Ștefan cel Mare asaltează mereu Sala Palatului. Ultima premieră, concertul spectacol Piraete muzicale, în regia lui Nicolae Franzetti e agreabilă și serioasă, grație umorului prezentărilor și calității dansurilor (aici am văzut un excelent rock pentru scenă). Piraetele muzicale, momente de vîrf ale concertului, sînt susținute de Cornel Constantin (ce și-a creat un stil), Luki Marinescu, Petre Geambașu (într-un impresionant progres) Rodica Palui, Dorin Anastasiu și (pînă azi, cînd trimiți la tipar aceste rînduri) Omara Portuondo — cîntărețca nr. 1 a Cubei.

Teatrul acesta face aproape săptămînal deplasări în județul Ilfov și-n restul țării. Spectacole „muncite“. În pregătire, două reviste extrem de interesante: la doi pași de București — revistă folclorică cu armele genului și alta, cu totul deosebită ca stil de montare și concepție libretistică, Făt-Frumos din Dacia — musical popular cu personaje de basm actualizate.

● **Musicaluri, musicaluri.** Și Teatrul pentru Copii și Tineret „Ion Creangă“ are cîteva în repertoriu: Scufița cu trei iezi de Alecu Popovici, muzica Geo Dimitriu, Pinocchio de R. Lavanga, muzica Vitallini, Soldățul de plumb de Sașa Lichy, muzica Florin Comișel, Harapnicul fermecat de Benedek Andras, muzica Florentin Delmar, coregrafia Teodor Vasilescu. Celor mai mari, teatrul le va oferi Omul invizibil de Ion Hobana după Wells și David Copperfield după Dickens.

Nicolae Spirescu